

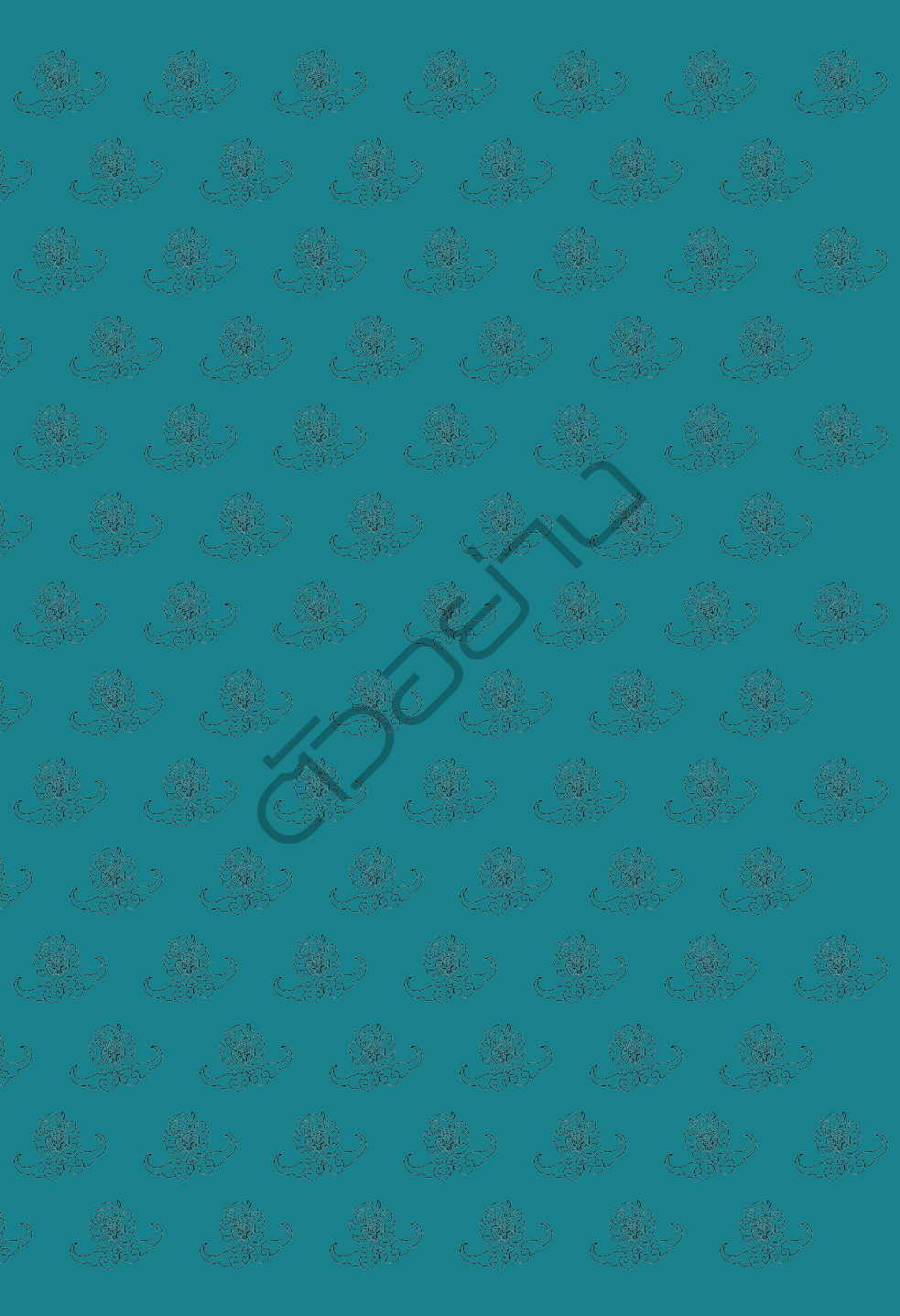

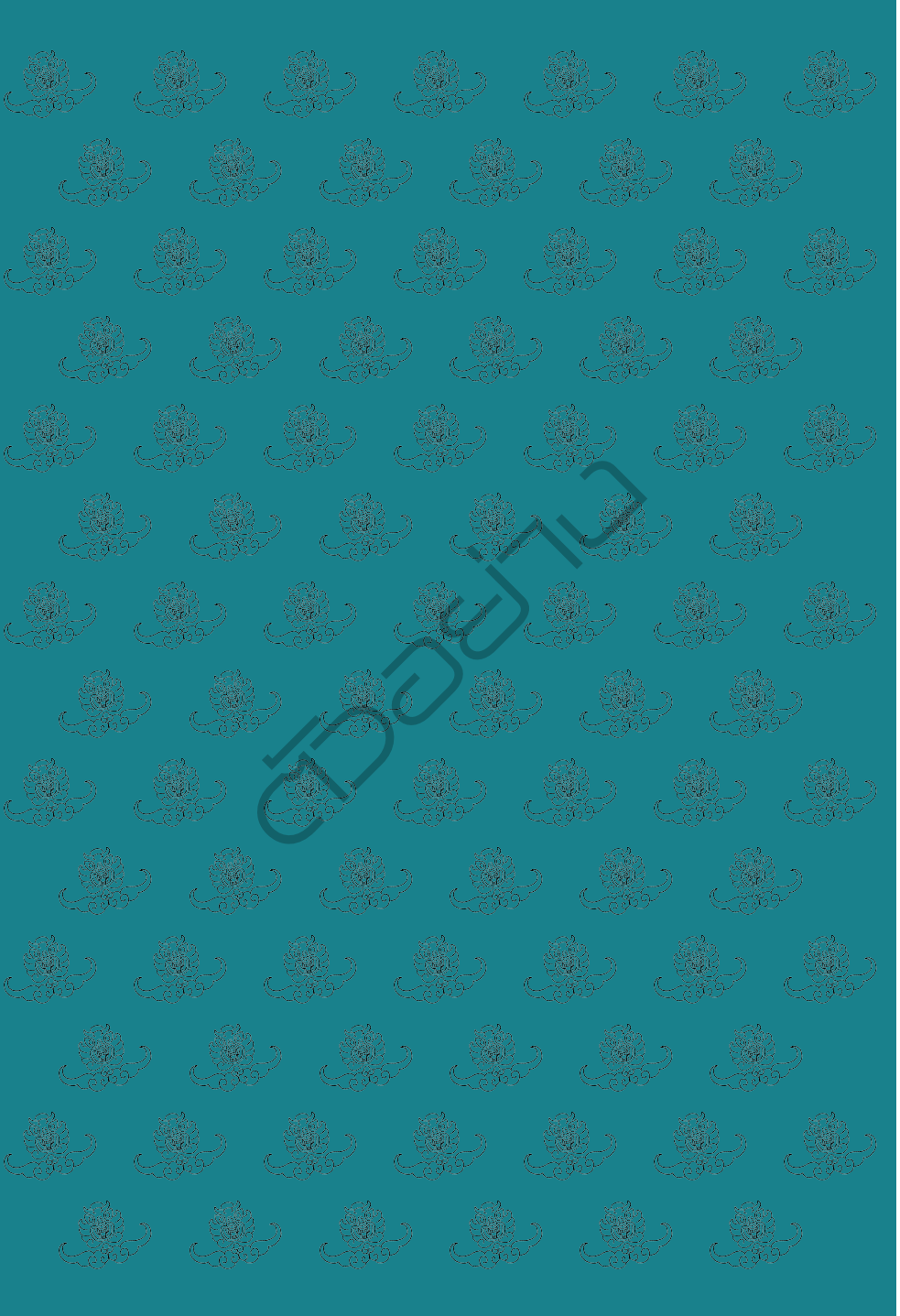
มหัศจรรย์
นึ่งอาหารร้านก๊อบลิน
ตอน รสชาติลับเปลี่ยนจิตวิญญาณ

6

신기한 맛
도깨비 식당

คิมยองเซ • คิมบย็องร็อบ เวียน | เซ็นแก ภาพประกอบ | สติปัญญา นิยะฐานะพร บปค

ตัวอย่าง

הרשמה

มหัศจรรย์ มืออาหารร้านก๊อบลิน 6

คิมยองเซ และ คิมบย็องซ็อบ เขียน | เซ็นแท ภาพ

คำนำสำนักพิมพ์

คำว่า ‘โชคดี’ มีพลังอย่างน่าประหลาด เป็นคำที่อาศัย
จังหวะและความบังเอิญ พุดในวันที่พบเจอเรื่องน่าดีใจและ
พุดหลังผ่านพ้นเรื่องราวน่าใจหาย ความไม่คาดคิดอันดีนี้
ย่อมเกิดขึ้นกับใครก็ได้ คำว่า ‘โชคดี’ จึงกลายเป็นของขวัญที่
ใครหลายคนรอคอยให้เกิดขึ้นกับตัวเองสักวัน

โดยเฉพาะเมื่อเราเจ็บปวดใจหรือผิดหวังเพราะเรื่องต่าง ๆ
เราย่อมหวังให้มีเรื่อง ‘โชคดี’ เกิดขึ้นไว ๆ เป็นแน่ แต่ในช่วงที่เรา
ยังต้องรอคอยเช่นนี้ ลองพยายามทำเรื่องที่เราทำได้ ตั้งใจกับทุกสิ่ง
ที่ทำ เชื้อมั่นในตัวเอง และยิ้มให้มากขึ้นดูสิ แม้ไม่รู้ว่โชคดีจะ
ปรากฏไวขึ้นไหม แต่เราจะรู้สึกดีแน่นอน

แต่ก็มีบางคนโชคดีเพราะได้พบใครสักคนเช่นกัน ใครสักคนที่ว่าอาจนำโชคดีมาให้ ทำให้คุณยิ้มและเป็นสุข ดังที่หลายตัวละครพบ ‘ร้านอาหารก๊อบลิน’ และ ‘โทฮวารัง’ เจ้าของร้านผู้เสิร์ฟอาหารแสนวิเศษและบันดาลให้มี ‘โชค’ ตามมา อย่างน้อยการลิ้มรสอาหารอร่อย ๆ ก็ถือเป็นโชคดีแล้ว

การที่คุณผู้อ่านสนุกสนานไปกับเรื่องราวและได้ข้อคิดการใช้ชีวิตจากการพบหนังสือเล่มนี้ก็อาจนับเป็นโชคดีเช่นกัน และอย่างน้อยการที่คุณอ่านเล่มนี้อยู่ก็คือความโชคดีของเราแล้ว

ติดตามเรื่องราวแสนสนุกในหน้าถัดไปได้เลย

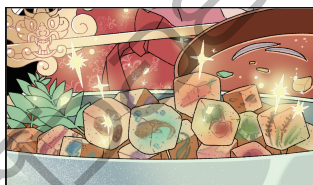
 NANMEEBOOKS

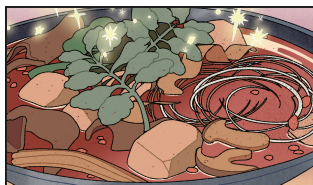
สารบัญ

บทนำ หน้า 11

รสชาติเสียงทลายเลขลอตโต้ หน้า 13

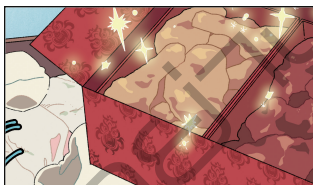

รสชาติการกระโดดพื้นขอบตาข่าย หน้า 69

รสชาติสับเปลี่ยนจิตวิญญาณ หน้า 119

รสชาติจิตวิญญาณหวานคั้น หน้า 162

บทสรุปส่งท้าย หน้า 194
ความลับของโทฮวารัง 4 หน้า 197

האגודה

โทสวารังอมยิ้มเล็กน้อยขณะหยิบเหรียญสี่เงินออกจาก
ถุงนำโชคของตัวเอง

ภาพนี้ช่างถูกใจซ้ำเสียจริง ว่าแต่แบบไหนดีกว่ากันนะ
อืม... ใช้แล้ว!

เมื่อวานประตูตู้เสื้อผ้าเปิดออก โทสวารังเหยียดแขน
ออกไปเล็กน้อยก่อนจะหยิบเหรียญสี่เงินเหรียญหนึ่งไปวางบน
ทางเดินอิฐแดงที่ปรากฏอยู่ด้านใน จากนั้นเธอเคาะปิ่นปักผมสี่ทอง
บนศีรษะของตัวเองเบา ๆ สองครั้ง ก๊อก ก๊อก ไม่นานเหรียญ
สี่เงินก็กะพริบไปมาหลายครั้งราวกับไฟจราจร ก่อนจะหายวับไป

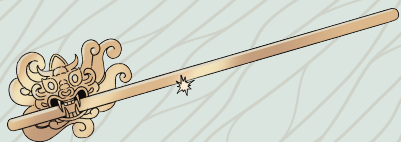
ฮู้ววว ดูเหมือนอาหารมื้อนี้จะมีส่วนผสมที่ต้องใช้วัตถุดิบ
येอะที่เดียววนะเนี่ย

ทุกครั้งที่โทสวารังเปิดและปิดประตูตู้เสื้อผ้า วัตถุดิบต่าง ๆ
สำหรับปรุงอาหารก็จะวางกองพะเนินอยู่ในนั้นมากมาย

“ส่วนผสมสุดท้าย ถ้าใช้เจ้านี่จริง ๆ มันจะดีใช่ไหมนะ”

เธอตั้งปลาน้ำลึกรูปลักษณะน่าเกลียดน่ากลัวตัวหนึ่งออกมา
จากภาวาทท้องทะเลสีฟ้าครามที่ปรากฏในตู้เสื้อผ้า ก่อนมัน
จะสะบัดตัวดิ้นไปมาอยู่บนเตียงไม้

ה'רשפ"ה

รสชาติเสียงกายเลขลอตโต้¹

ในช่วงนี้ ‘จินโซยุ’ มีเรื่องกังวลใจอยู่เรื่องหนึ่ง อันที่จริงเธอมีปัญหามากมาย รอบตัวอยู่แล้ว แต่ดูเหมือนว่าปัญหานี้จะทำให้จินโซยุ

กังวลใจและรู้สึกแย่มากที่สุดในตอนนี้

“คุณพ่อคะ เราหยุดซื้อเท่านี้ไม่ได้หรอกค่ะ”

จินโซยุเอ่ยถามคุณพ่อของเธอหลังเฝ้ามองคุณพ่อผู้เอาแต่มองดูสลากลอตโต้ที่ซื้อมาหลายใบด้วยสีหน้าคาดหวัง

“จินโซยุ นี่เป็นงวดสุดท้ายแล้วจริง ๆ...”

“คุณพ่อพูดแบบนี้เป็นครั้งที่เท่าไรแล้วคะ!”

¹ ลอตเตอรี่ของเกาหลีใต้ ผู้เล่นจะต้องซื้อเป็นแถว แถวละหกคู่ตัวเลข ตั้งแต่ 01-45 หากเลขที่ออกตรงกับคูใดในแถวก็จะได้รับรางวัล และหากตรงทั้งหมดหกคู่ถือว่าแจ็กพอตแตก โดยจะออกรางวัลทุกสัปดาห์ และยังซื้อผ่านระบบออนไลน์ได้อีกด้วย

จินโซยุหงุดหงิดและโกรธกับคำตอบของคุณพ่อ เธอวิ่งหนี กลับเข้าห้องนอนของตัวเอง

ปัง!

คุณพ่อของจินโซยุก็มองสลากลอตโต้หลายใบในมือ ด้วยความรู้สึกหลากหลาย ที่เขาซื้อลอตโต้มากมายขนาดนี้เป็นเพราะเมื่อคืนเขาเห็นภาพในความฝันอย่างชัดเจน แม้จะตื่นขึ้นมาแล้วก็ยังจำความฝันนั้นได้แจ่มแจ้ง เขาฝันเห็นหมูตัวใหญ่วิ่งมาด้วยท่าทางแข็งแกร่ง แล้วเข้ามาชบอยู่ในอ้อมกอดของเขา ซึ่งตามความเชื่อก็เหมือนเป็นภาพความฝันที่ดี เขาจึงมั่นใจมากกับการซื้อสลากลอตโต้ในครั้งนี้

“ถ้าฝันแบบนี้แล้วไม่ลองซื้อสลากลอตโต้ดู แล้วจะมีโอกาสโชคดีแบบนี้อีกครั้งเมื่อไหร่กันล่ะ จินโซยุ พ่อขอละลูก ช่วยเชื่อพ่อคนนี้อีกสักครั้งหนึ่งได้ไหม!”

เสียงของคุณพ่อที่ดังมาจากข้างนอกประตูห้องนอน ยิ่งทำให้หัวใจของจินโซยุเจ็บปวดกว่าเดิม

ประมาณหนึ่งปีก่อน คุณพ่อของจินโซยุต้องออกจากบริษัทที่ทำงานมาเกือบยี่สิบปี เนื่องจากสถานการณ์ทางการเงินอันย่ำแย่ของบริษัท ประธานบริษัทจึงจำเป็นต้องลดจำนวนพนักงานลง หรือพูดง่าย ๆ ก็คือ ‘ไล่ออกจากบริษัท’ นั่นเอง

ผู้คนมักจะเรียกการกระทำแบบนี้ว่า ‘การเลิกจ้างงาน’

ก่อนจินโซยุจะได้ยินคำนี้ เธอเป็นเด็กที่ชอบ ‘การจัดการ’² มาก เพราะตั้งแต่วัยเด็กที่เธอยังอยู่เนิร์สเซอร์รี่ เธอมักได้รับคำยกย่องชื่นชมอยู่เสมอว่าเป็นเด็กที่เก็บของเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ว่าข้าวของทั้งหลายจะกระจัดกระจายแค่ไหน จินโซยุก็จะเก็บมาแยกประเภทและรวมกัน ก่อนจะนำกลับไปวางไว้ที่เดิมทุกครั้ง

นอกจากจินโซยุจะชอบทำอะไรเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว เธอยังเคยคิดว่าความหมายของคำว่า ‘การจัดการ’ เหมาะกับนิสัยของตัวเองดี แต่หลังจินโซยุรู้จักความหมายของคำว่า ‘การเลิกจ้างงาน’ อย่างแท้จริง ความชอบต่อคำนี้ก็หายไป เมื่อใดก็ตามที่ได้ยินคำว่า ‘การจัดการ’ ก็พลอยนึกถึง ‘การเลิกจ้างงาน’ ขึ้นมาทุกครั้ง

หลังคุณพ่อตกงาน ครอบครัวของเธอที่เคยเปี่ยมสุขก็เปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง จากที่คุณแม่ของจินโซยุมีหน้าที่แค่ดูแลงานบ้านก็ต้องออกไปทำงานเป็นพนักงานเก็บเงินที่ซูเปอร์มาร์เก็ตในละแวกใกล้เคียง ส่วนคุณพ่อของเธอพักอยู่ที่บ้านเพื่อใช้เวลาอยู่กับตัวเองสักพักหนึ่ง เพราะยังคงตกใจกับการตกงานกะทันหัน แต่หลังจากนั้นเขาก็ตัดสินใจเริ่มต้นชีวิตใหม่

² คำว่า การเลิกจ้างงาน (解雇 ฆ็องรีแฮโก) และคำว่า การจัดการ/จัดเก็บ (整理 ฆ็องรี) ในภาษาเกาหลีเป็นคำพ้องรูปและพ้องเสียงกัน

ด้วยการทำงานพิเศษที่ร้านสะดวกซื้อ

ดูเหมือนครอบครัวของจินโซยูจะกลับมามั่นคงอีกครั้ง แต่แล้วต่อมาไม่นานก็เกิดปัญหาหนึ่งขึ้น ปัญหาที่ว่าคือคุณพ่อ มักใช้เงินค่าจ้างส่วนใหญ่จากร้านสะดวกซื้อไปซื้อสลากลอตโต้ ไม่รู้ว่ามีนเป็นเรื่องปกติหรือเป็นความโชคร้าย เพราะที่ผ่านมา คุณพ่อของเธอถูกรางวัลที่ห้าเพียงไม่กี่ครั้งเท่านั้นเอง

ครั้งแรกคุณพ่อของเธอซื้อสลากลอตโต้เพราะลูกค้า คนหนึ่งที่เคยเผชิญปัญหาเดียวกับคุณพ่อ นั่นคือเขาถูกเลิกจ้างงานเหมือนกัน และทำงานพิเศษรายวันทั้งที่ร้านสะดวกซื้อ ร้านหนึ่งและที่อื่น ๆ เพิ่มเติมด้วย

ทั้งสองคนมักจะนั่งรับประทานอาหารในร้านสะดวกซื้อ ที่พ่อของจินโซยูทำงานอยู่ คงเพราะทั้งสองต่างเผชิญสถานการณ์ คล้ายคลึงกัน จึงพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเรื่องต่าง ๆ และ กลายเป็นเพื่อนกันไปโดยปริยาย แต่แล้ววันหนึ่งขณะลูกค้า ผู้เป็นเหมือนเพื่อนคนนี้นำลังกินราเม็งถ้วยอยู่ข้าง ๆ เขา จู่ ๆ ก็หยิบเงินออกจากกระเป๋าทางเกงแล้วขอซื้อสลากลอตโต้จาก คุณพ่อของจินโซยู แต่แล้วหนึ่งในสลากลอตโต้ที่เพื่อนคนนั้น ขอซื้อก็ถูกรางวัลใหญ่ ซึ่งก็คือรางวัลที่หนึ่งนั่นเอง....

ตั้งแต่เกิดเหตุการณ์นั้น คุณพ่อของเธอก็เริ่มเชื่อมั่นว่า การเล่นเกมเสี่ยงทายเลขลอตโต้ไม่ใช่เรื่องไร้สาระ แต่เป็นความจริงที่เกิดขึ้นได้กับใครสักคนที่โชคดี และเป็นเรื่องง่าย ๆ ที่ใคร ๆ ก็เล่นได้ เดิมที่คุณพ่อของจินโซยูไม่มีพื้นฐานความรู้ทางทฤษฎี การคำนวณตัวเลขหรือรู้หลักการเล่นมากนัก แต่เขาเริ่มฝึกฝน และเรียนรู้จากการลองผิดลองถูกไปเรื่อย ๆ ไม่นานเขาก็เข้าใจ วิธีการเล่นเกมเสี่ยงทายลอตโต้เป็นอย่างดี จนในที่สุดก็เสพติด การเล่นเกมลอตโต้ไปเสียแล้ว

ฉันจะห้ามไม่ให้คุณพ่อซื้อสลากลอตโต้อีกยั้งงิดินะ

เมื่อใดที่ใกล้วันหยุดสุดสัปดาห์ซึ่งเป็นวันออกเลขลอตโต้ จินโซยูก็จะวิตกกังวลทุกครั้ง คราวนี้ก็เช่นกัน เธอคิดออกเพียง สองวิธีเท่านั้นที่จะทำให้คุณพ่อของเธอหยุดซื้อสลากลอตโต้ นั่นคือคุณพ่อจะต้องถูกรางวัลที่หนึ่งเท่านั้น หรือไม่ก็ต้องกลับไปทำงานประจำอีกครั้ง ถึงอย่างไรคุณพ่อเองก็รู้ถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในตอนนี้อยู่เพราะเขาได้รับแรงกดดันจากคุณแม่อยู่ไม่น้อย คุณพ่อส่งประวัติการทำงานไปหลายบริษัททุกสัปดาห์ แต่ยังไม่มี บริษัทไหนคัดเลือกและติดต่อกลับมาเพื่อให้เขาเข้าสัมภาษณ์เลยสักแห่งเดียว

“นี่ จินโซยู! ไปตู้คาราโอเกะหยอดเหรียญด้วยกันไหม”

